

2016-08-26

R E M I S S V A R

Finansdepartementet
Konsumentenheten
103 33 Stockholm

FI Dnr 16-8741
(Anges alltid vid svar)

Finansinspektionen
Box 7821
SE-103 97 Stockholm
[Brunnsgatan 3]
Tel +46 8 408 980 00
Fax +46 8 24 13 35
finansinspektionen@fi.se
www.fi.se

Remissvar: Kommissionens förslag om revidering av förordningen om konsumentskyddssamarbete (Fi2016/02144/KO)

Finansinspektionens inställning

Finansinspektionen (FI) bedömer att förslaget till ny förordning om konsumentskyddssamarbete kan förväntas förstärka skyddet för unionens konsumenter och tillstyrker därför i huvudsak förslaget.

På grund av de relativt stora förändringar som förslaget till ny förordning innebär vill FI dock lämna kommentarer kring vissa frågeställningar som kan medföra svårigheter i tillämpningen av förordningen.

Sekretess

Det är viktigt att det är tydligt att förordningen medför rätt för myndighet att lämna uppgifter till utländska behöriga och anmodande myndigheter (jfr för svenskt vidkommande 8 kap. 3 § offentlighets- och sekretesslagen [2009:400]).

Det är även viktigt att säkerställa att de skäl som i artikel 41.2 anges medföra att uppgifter ska vara sekretessbelagda överensstämmer med de begränsningar av rätten att ta del av allmänna handlingar som framgår av 2 kap. 2 § tryckfrihetsförordningen. Det kan annars finnas en risk för att en myndighet kan vara skyldig att lämna ut handlingar enligt förordningen i strid med tryckfrihetsförordningen. För att säkerställa förtroendet i samarbetet mellan relevanta myndigheter är det viktigt att den myndighet som lämnar ut information kan förlita sig på att den mottagande myndigheten inte är skyldig att lämna ut handlingen till enskild på begäran.

Lagstöd

Bestämmelserna i de finansiella rörelselagarna¹ om FI:s tillsyn och dess omfattning ser likartade ut. Genomgående framgår att syftena med bestämmelserna är att FI ska ges rätt att från institut under tillsyn begära den information som in-

---

¹ Se exempelvis 13 kap. 2-6 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, 8 kap. 2 och 3 §§ lagen (2010:751) om betaltjänster samt 16-18 §§ lagen (2014:275) om viss verksamhet med konsumentkrediter.

spektionen behöver för sin tillsyn över de institut som omfattas av den aktuella rörelselagen. Enligt artikel 8.2 b och c i förordningen ska de behöriga myndigheterna ha befogenhet att begära information och handlingar från såväl enskilda fysiska och juridiska personer som myndigheter m.fl., även i de fall dessa inte står under tillsyn. Det är dessutom fråga om information och handlingar som rör tredje man. Det kan vara nödvändigt med lagändringar för att FI ska kunna kräva att informationen lämnas.

Minibefogenheterna

FI är positiv till de minimibefogenheter som behöriga myndigheter ska ha enligt förordningen. FI bedömer att förslagen om att behöriga myndigheter ska ha till exempel befogenhet att köpa varor och tjänster under dold identitet för att upptäcka överträdelser och samla in bevis, kan effektivisera genomdrivandet av de konsumentskyddsregler som omfattas av förordningen. Det finns, enligt FI, anledning att överväga om de nämnda befogenheterna bör finnas tillgängliga för myndigheten även för rent nationella överträdelser och för överträdelser av konsumentskyddsreglerna i andra finansiella regelverk som inte omfattas av förordningen.

Befogenheten enligt artikel 8.2 i om att den behöriga myndigheten ska kunna erhålla ett åtagande från en näringsidkare att upphöra med en överträdelse och kompensera konsumenter för den skada som orsakats framstår som främmande i svensk rätt. Ett förfarande där myndigheten utfärdar ett föreläggande om att näringsidkaren ska upphöra med en överträdelse ligger mer i linje med de befogenheter FI har enligt andra regelverk på konsumentskyddsområdet.

Befogenheten i artikel 8.2 n om att behöriga myndigheter ska kunna beordra näringsidkare att ersätta konsumenter som lidit skada av en överträdelse framstår också som främmande i svensk rätt. Det finns, enligt FI, ingen anledning att i dessa sammanhang avvika från redan etablerade tvistelösningsmodeller.

Bestämmelsen i artikel 8.2 o om att behörig myndighet ska kunna beordra återbetalning till statskassan av vinst som erhållits till följd av en överträdelse bör med fördel kunna utformas på samma sätt som förslaget till genomförande av EU:s marknadsmissbruksförordning (596/2014/EU).

FINANSINSPEKTIONEN

Per Håkansson
Chefsjurist

Gustav Jansson
Jurist
Uppföranderätt